

UNIwersYTET WARSAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Protokół V posiedzenia Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia w kadencji 2020-2024 w dniu 11 czerwca 2021 r. (posiedzenie zdalne)

W posiedzeniu udział wzięli:

- dr hab. Sławomir Żółtek, prof. ucz. – Prorektor ds. studentów i jakości kształcenia, Przewodniczący Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia (URK);
- dr Justyna Godlewska-Szyrkowa – Pełnomocniczka Rektora ds. jakości kształcenia, Wiceprzewodnicząca URK, Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych;
- mgr Maksymilian Sas – Sekretarz URK, Sekretariat Prorektora ds. studentów i jakości kształcenia;
- dr Andrzej Bielecki – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Prawa i Administracji;
- dr hab. Ewa Durska – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Geologii;
- mgr Natalia Greniewska – przedstawicielka Samorządu Doktorantów, Wydział Orientalistyczny;
- dr Agnieszka Jasiewicz-Betkiewicz, prof. ucz. – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Socjologii;
- dr Łukasz Książyk – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Polonistyki;
- Dominika Kuna – przedstawicielka Samorządu Studentów, Kolegium Międzydziedzinowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych;
- Kamil Lebnicki – przedstawiciel Samorządu Studentów, Wydział Socjologii;
- dr hab. Magdalena Markowska – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Biologii;
- mgr inż. Damian Michalik – przedstawiciel Samorządu Doktorantów, Wydział Fizyki;
- Jakub Obuchowski – przedstawiciel Samorządu Studentów, Wydział Prawa i Administracji;
- dr hab. Monika Skorek – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Zarządzania;
- dr hab. Krzysztof Turzyński, prof. ucz. – Prodziekan ds. studenckich, Wydział Fizyki;
- mgr Jolanta Urbanik – Pełnomocniczka Rektora ds. realizacji Procesu Bolońskiego i organizacji nauczania języków, Koordynatorka Uniwersyteckiego Systemu Nauczania Języków Obcych, Szkoła Języków Obcych;
- Jan Wieczorek – przedstawiciel Samorządu Studentów, Wydział Lingwistyki Stosowanej;

Goście:

- dr hab. Agata Bareja-Starzyńska – Przewodnicząca Komisji Senackiej ds. Studentów, Doktorantów i Jakości Kształcenia, Wydział Orientalistyczny;
- mgr Andrzej Dorociuk – Biuro Innowacji Dydaktycznych, protokolant;

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

- dr hab. Mikołaj Jasiński – Biuro Innowacji Dydaktycznych;
- dr Marta Jaworska-Oknińska – Biuro Międzynarodowych Programów Badawczych;
- prof. dr hab. Ewa Krogulec – Prorektor ds. Rozwoju;
- mgr Aleksander Leszczyński – Sekretariat Prorektora ds. studentów i jakości kształcenia;
- mgr Michał Goszczyński – Biuro Innowacji Dydaktycznych
- Gabriela Sempruch – Kierowniczka Biura Innowacji Dydaktycznych;
- Ewa Staszczuk – Biuro Innowacji Dydaktycznych

Nieobecni:

- dr Agnieszka Janiak–Jasińska – Pełnomocniczka Rektora ds. kształcenia nauczycieli, Wydział Historii;
- Patrycja Żukowska – przedstawicielka Samorządu Studentów, Wydział Chemii;
- dr hab. Aneta Pieniądz – Wydział Historii;
- Michał Zinowczyk – przedstawiciel Samorządu Studentów, Wydział Zarządzania.

Program posiedzenia:

1. Działania edukacyjne w zakresie ekologii, zmian klimatu i ochrony środowiska na Uniwersytecie Warszawskim.
2. Opinia URK w sprawie koncepcji kształcenia na projektowanych kierunkach studiów:
 - 1) Geoinformatyka i geofizyka w geoinżynierii;
 - 2) International Management and Intercultural Communication – Global MBA.
3. Praca nad oceną zgłoszonych koncepcji kształcenia na projektowanych kierunkach studiów.
4. Innowacje dydaktyczne w kształceniu zdalnym – doświadczenia z okresu pandemii COVID-19.
5. Ankiety oceny zajęć dydaktycznych – problematyka skali ocen.
6. Mikrokwalifikacje.
7. Projekt regulaminu URK.
8. Wolne wnioski.

Otwarcie posiedzenia o godzinie 15:05 na platformie Google Meet.

Przewodniczący URK poprosił o – w miarę możliwości – skompromowane omawianie zagadnień zawartych w programie posiedzenia, z uwagi na ściśle ograniczony czas (tj. do godz. 19:00).

Poinformował, że protokół z poprzedniego posiedzenia zostanie przyjęty na kolejnym posiedzeniu.

W odpowiedzi na:

1) pytanie A. Barei-Starzyńskiej o możliwość dołączenia do programu posiedzenia wniosków z Wydziału Psychologii, poinformował, że będą one procedowana przez URK obiegowo;

2) prośbę M. Markowskiej, aby w przyszłości programy posiedzeń URK były mniej rozbudowane niż dotychczas, wyjaśnił, że w razie konieczności część punktów będzie omawiana lub kontynuowana na kolejnym posiedzeniu

Ad 1. Działania edukacyjne w zakresie ekologii, zmian klimatu i ochrony środowiska na Uniwersytecie Warszawskim.

Stan prac, w tym działań edukacyjnych podejmowanych na UW, odnoszących się do ekologii, zmian klimatu i ochrony środowiska omówiła, zaproszona przez Przewodniczącą URK, prof. dr hab. Ewa Krogulec, prorektor ds. rozwoju.

Poinformowała, że:

- na każdym wydziale prowadzona jest już edukacja w zakresie ekologii, ochrony środowiska, powoływane są do tego nowe katedry;
- w 2020 r. powstał Zespół Rektorski ds. ekologii oraz kryzysu klimatycznego (w którego skład wchodzi reprezentanci wszystkich wydziałów); jego zadaniem jest m.in. edukacja klimatyczna, identyfikacja działań edukacyjnych odnoszących się do ekologii, skierowanych do studentów na poszczególnych kierunkach studiów, uniwersyteckich wykładów. Prace zespołu koncentrują się na przygotowywaniu dla jednostek organizacyjnych Uniwersytetu Warszawskiego rekomendacji dotyczących działań i rozwiązań proekologicznych. Środowisko akademickie oczekuje, aby działania edukacyjne (wykłady, kierunki studiów, seminaria) były wysoko wyspecjalizowane oraz merytorycznie i badawczo dobrze przygotowane. Jedną z podkomisji Zespołu Rektorskiego przygotowuje specjalny raport przedstawiający m.in. jakość zajęć przygotowanych dla studentów i doktorantów, które zdaniem E. Krogulec powinny mieć charakter interdyscyplinarny. Wyraziła nadzieję, że raport będzie stanowił podstawę (wraz z odpowiednimi działaniami URK), do powstania na wydziałach Uniwersytetu Warszawskiego kilku prestiżowych, prowadzonych na wysokim poziomie zajęć odnoszących się do aktualnych zagadnień zmian klimatu. W najbliższym czasie odbędzie się spotkanie zespołu, na którym zostanie zdefiniowany i określony harmonogram prac dotyczących identyfikacji wszystkich działań edukacyjnych, w ramach szeroko pojętej ochrony środowiska;

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

- powołany został Pełnomocnik ds. środowiska i zrównoważonego rozwoju oraz spraw związanych z kryzysem klimatycznym. Jest nim dr Robert Rybski z Wydziału Prawa i Administracji. Jego zadaniem będzie koordynowanie edukacji ekologicznej z punktu widzenia obowiązującego stanu prawnego;
- planowane jest powołanie platformy – centrum prośrodowiskowego (z funkcją edukacyjną), dotyczącego zmiany klimatu/ochrony środowiska, do którego zapraszani byłiby różni specjaliści w celu prowadzenia badań oraz innych działań w tym zakresie;
- we współpracy z Wydziałem Psychologii rozpoczęto działania w zakresie edukacji ekologicznej dla społeczności akademickiej. Odbył się już jeden wykład;
- edukację mającą na celu popularyzację działań przeciw zmianom klimatycznym prowadzi również Uniwersytet Otwarty. Jednakże, z uwagi na charakter promocyjny tej inicjatywy, nie w pełni przyczynia się ona do profesjonalnego przygotowania studentów do podejmowania działań i wyzwań w zakresie współczesnych zmian klimatu oraz kryzysu klimatycznego. Oferta takiej edukacji powinna być przygotowana w sposób interdyscyplinarny, na bardzo wysokim poziomie merytorycznym.

Odnosząc się do uwag K. Turzyńskiego dotyczących:

a) potrzeby wzmocnienia Uniwersyteckiego Centrum Badań nad Środowiskiem Przyrodniczym i Zrównoważonym Rozwojem (UCBŚ) odpowiednią kadrą naukową w przypadku włączenia jednostki do działań edukacyjnych oraz

b) propozycji skorzystania z doświadczenia Wydziału Fizyki w zakresie realizacji programu edukacji klimatycznej,

E. Krogulec oznajmiła, że UCBŚ jest jednostką zajmującą się szeroko pojętym środowiskiem, a nie zmianami klimatu. Jednakże mając na uwadze ich doświadczenie i interdyscyplinarny charakter prowadzonych działań, wzięłaby pod uwagę udział UCBŚ w przygotowaniu części wykładów. W odniesieniu do postulatu wykorzystania doświadczeń Wydziału Fizyki, wyjaśniła, że działania zespołu rektorskiego wspiera już Dyrektor Instytutu Geofizyki prof. dr hab. Szymon Malinowski.

E. Krogulec podzieliła również spostrzeżenia J. Godlewskiej-Szyrkowej odnoszące się do wzrastającej świadomości dotyczącej spraw klimatycznych i edukacji klimatycznej. Przykładem jest, cieszący się coraz większą popularnością, przedmiot *Klimatyczne ABC. interdyscyplinarne wprowadzenie do zmiany klimatu i kryzysu ekologicznego*, oferowany jako ogólnouniwersytecki, również w formie kursu online. Brakuje jednak jeszcze dobrej promocji edukacyjnych działań proekologicznych. Sytuację powinna poprawić tworzona, wspomniana wcześniej, platforma.

Ad 2. Opinia URK w sprawie koncepcji kształcenia na projektowanych kierunkach studiów:

1) Geoinformatyka i geofizyka w geoinżynierii;

Na prośbę Przewodniczącego URK, recenzenci przedstawili przygotowane przez siebie opinie:

M. Skorek oceniła, że zaproponowany program jest w dużym stopniu dopracowany, nie miała istotnych uwag i zaopiniowała pozytywnie opracowany opis koncepcji kształcenia.

K. Turzyński podkreślił, że tworzony kierunek jest niewątpliwie potrzebny i doskonale uzupełni ofertę dydaktyczną UW. Bardzo duże wyzwanie stanowi jednak tworzenie studiów inżynierskich o profilu praktycznym, szczególnie w kontekście organizacji półrocznych praktyk zawodowych. Połączenie geofizyki i geoinformatyki jest nowatorskim i obecnie bezkonkurencyjnym pomysłem (z punktu widzenia innych polskich uczelni). Natomiast w kontekście doświadczeń uczelni zagranicznych, które kształcą w zakresie geofizyki czy geoinformatyki osobno, kontekst kształcenia przedstawiony w koncepcji kształcenia wydaje się niedostateczny. Istotnym jest również, na ile projektowany kierunek ewentualnie wykorzystuje istniejącą już ofertę dydaktyczną Uniwersytetu Warszawskiego, w szczególności Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych (jednostka organizuje ścieżkę kształcenia w zakresie geoinformatyki). Wskazał na potrzebę włączenia studentów w dalsze prace nad programem studiów oraz wyjaśnienia kwestii dziedziny nauk technicznych wskazanej jako dziedzin, w zakresie której prowadzone będzie kształcenie (na Uniwersytecie Warszawskim nie prowadzi się badań naukowych w tej dziedzinie).

Do wyrażonych opinii odniosła się E. Durska, prodziekan ds. studenckich Wydziału Geologii – jednostki, w której projektowany jest omawiany kierunek.

Wyjaśniła, że:

- studia o profilu praktycznym faktycznie są wyzwaniem, ale Wydział ma porozumienia z wieloma instytucjami i firmami, które chętnie przyjmą studentów na dłuższe praktyki. Wymaga to odpowiedniej organizacji;
- studenci zostaną włączeni w szczegółowe prace nad tworzeniem programu studiów. Podczas prac nad koncepcją kształcenia opinię wyrazili tylko studenci będący członkami rady dydaktycznej;
- podczas prac nad koncepcją kształcenia faktycznie nie prześledzono podobnych kierunków na uczelniach zagranicznych, na których rozdzielona jest geoinformacja (bardziej uniwersytecka) od nauk geotechnicznych (powiązanych z politechnikami).

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Koncepcja kształcenia przedstawiona przez radę dydaktyczną, która funkcjonuje na Wydziale Geologii UW, przewiduje „scalenie” kształcenia w obu tych obszarach. Z doświadczeń kolegów za granicą wynika, że połączenie tych obszarów działania/kształcenia będzie bardzo korzystne. W dalszych działaniach zostanie dokonany przegląd programów studiów realizowanych w uczelniach zagranicznych, aby skorzystać z doświadczeń innych uczelni,

- w kwestii kształtowanych już na Uniwersytecie Warszawskim kompetencji, wymagane kompetencje typowo specjalistyczne (np. w zakresie założeń geologicznych) nie przekreślają możliwości korzystania z doświadczeń w zakresie kształtowania podstawowych kompetencji wspólnych z obszarem geografii,
- z uwagi na brak prowadzenia badań naukowych w dziedzinie nauk technicznych, być może trzeba się będzie zrezygnować z przyporządkowania kierunku studiów do tej dziedziny nauki.

E. Durska dodała, że decyzja o określeniu praktycznego profilu omawianego kierunku studiów jest podyktowana m.in. problemami z rekrutacją oraz brakiem chęci większości studentów do kontynuacji nauki na drugim stopniu studiów na kierunku *geologia*. Studenci chcą szybko zdobyć zawód i podjąć pracę. Oferta może być także atrakcyjna dla studentów z większymi umiejętnościami i zdolnościami technicznymi.

Przewodniczący zaproponował, aby ekspertem wspomagającym dla projektowanego kierunku została M. Skorek, która wyraziła zgodę.

Głosowanie w sprawie opinii dotyczącej przyjęcia koncepcji kształcenia na projektowanym kierunku *geoinformatyka i geofizyka w geoinżynierii*:

16 głosów za przyjęciem, 0 głosów wstrzymujących się, 0 głosów sprzeciwu.

Koncepcja kształcenia została przyjęta.

2) International Management and Intercultural Communication – Global MBA.

Z uwagi na szczególną sytuację związaną z tym kierunkiem studiów Przewodniczący poprosił M. Skorek o wstępne informacje, które przybliżyłyby członkom URK specyfikę zagadnienia.

M. Skorek wyjaśniła, że kształcenie na kierunku *komunikacja międzykulturowa w biznesie* funkcjonuje od 17 lat, obejmuje studiowanie w 4 krajach, z elementami upracticznienia zajęć. Z uwagi na otrzymaną w marcu br. informację od głównego partnera, organizatora tych studiów, University of Florida o tym, że jeden z partnerów, uniwersytet z Chin, ma zakończyć współpracę przy tym projekcie, pojawiła się konieczność pozyskania nowego partnera oraz wprowadzenia dotychczasowego

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

programu kształcenia do oferty dydaktycznej Uniwersytetu Warszawskiego jako kierunku studiów organizowanego na Wydziale Zarządzania.

Opinie recenzentów:

J. Godlewska-Szyrkowa: koncepcja jest bardzo spójna, logiczna, trafiająca w potrzeby Uniwersytetu. Kierunek jest unikatowy, znakomicie rozwija współpracę międzynarodową. Od strony łączenia teorii z praktyką pomysł, aby studenci odbywali różne etapy kształcenia we wszystkich 4 uniwersytetach, w tym jeden semestr na Uniwersytecie Warszawskim, jest bardzo przekonujący. Wyjaśnić należy natomiast kilka kwestii formalno-organizacyjnych:

1) sprecyzowanie liczby semestrów – do kierunku studiów przypisano 90 punktów ECTS i określono, że studia trwają cztery semestry. To budzi wątpliwości. Natomiast z czasu realizacji programu wynika, że studia trwają trzy semestry: jesienny w Niemczech, letni w Polsce, czerwiec/lipiec w Korei i od połowy sierpnia, do połowy grudnia w USA;

b) rozstrzygnięcie kwestii, z kim miałyby być podpisana umowa o prowadzenie studiów wspólnych i w jaki sposób byłby wydawany dyplom – każda uczelnia wydaje swój dyplom czy też będzie jeden wspólny dyplom,

c) sposób weryfikacji efektów uczenia się, oceniania studentów, proces dyplomowania, monitorowanie ewaluowania programu studiów i innych, wynikających z przepisów zarządzenia nr 71 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 9 kwietnia 2020 r. w sprawie określenia trybu postępowania w sprawach dotyczących utworzenia kierunku studiów oraz zmian w programie studiów na Uniwersytecie Warszawskim. Wątpliwości budzi nazwa kierunku. Wydaje się, że podczas tłumaczenia umknęła część związana z zarządzaniem, nacisk jest przede wszystkim na komunikację kulturową.

Zdaniem recenzentki istnieje potrzeba, aby taki kierunek powstał na Uniwersytecie Warszawskim, należy jednak rozstrzygnąć w/w wątpliwości.

A. Bielecki uważa, że koncepcja jest spójna, utworzenie takiego kierunku jest bardzo dobrym pomysłem, współpraca międzynarodowa jest potrzebna i wydaje się oczekiwana przez studentów. Utworzenie omawianego kierunku i wpisanie go w ofertę dydaktyczną Uniwersytetu Warszawskiego może wpłynąć na uwspółcześnienie naszej uczelni oraz awans w rankingach.

Dopracowania wymagają następujące szczegóły:

- 1) profil absolwenta;
- 2) wizja skutecznej formy realizacji praktyk;
- 3) szersze wykorzystanie doświadczeń uczelni zagranicznych (partnerów w programie);

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

4) bardziej aktywne włączenie studentów w prace nad programem studiów. Warto rozpoznać ich potrzeby, zwłaszcza w szczegółowych kwestiach. Może to przysporzyć chętnych na te studia.

Odnosząc się do, zgłoszonych przez recenzentów, uwag M. Skorek wyjaśniła, że:

- 1) program studiów trwa 15 miesięcy, więc faktycznie można go rozpisać na 3 semestry. Wówczas przypisanie 90 punktów ECTS będzie zgodne z Europejskim Systemem Transferu i Akumulacji Punktów – ECTS (European Credit Transfer and Accumulation System – ECTS);
- 2) nazwa kierunku studiów zostanie doprecyzowana;
- 3) Wydział Zarządzania będzie dążył do podpisania umowy, i utworzenia konsorcjum z Technische Hochschule Köln (TH Köln) oraz wydawania wspólnego dyplomu z uczelnią niemiecką. Warunki umowy są jeszcze do doprecyzowania;
- 4) w ramach tego programu co roku są chętni studenci (ok. 40) i ich opinie zbierane są na bieżąco. Dotychczasowe uwagi dotyczyły kwestii związanych raczej z uwarunkowaniami kulturowymi kraju studiowania a nie z samym programem studiów;
- 5) profil absolwenta zostanie doprecyzowany.

Ponadto w odniesieniu do:

- 1) dodatkowej uwagi J. Godlewskiej-Szyrkowej poinformowała, że decyzja, czy będą to studia wspólne, uzależniona jest od informacji z TH Köln, którą prześlą po 15 czerwca. J. Urbanik dodała, że za decyzją, o odrębnym prowadzeniu studiów (tzw. studia *double degree*) przemawia dualne przyjęcie standardów jakościowych,
- 2) pytań M. Markowskiej wyjaśniła, że nie rozważano utworzenia kierunku o profilu praktycznym. Pojawiający się wątek praktyczny na studiach jest dużo mniejszy w stosunku do wątków teoretycznych, badawczych.

Przewodniczący URK poprosił, aby z uwagi na planowany termin uruchomienia kierunku (1 października 2021 r.), kwestię studiów wspólnych dokładnie przemyśleć w kontekście stawianych wymagań ustawowych i skonsultować z Biurem Innowacji Dydaktycznych oraz pełnomocniczkami Rektora – J. Urbanik i J. Godlewską-Szyrkową. J. Godlewska-Szyrkowa wyznaczona została na ekspertkę wspierającą prace przy dalszym tworzeniu omawianego kierunku studiów.

Głosowanie w sprawie opinii dotyczącej przyjęcia koncepcji kształcenia na projektowanym kierunku *International Management and Intercultural Communication*

– *Global MBA*: 16 głosów za przyjęciem, 0 głosów wstrzymujących się, 0 głosów sprzeciwu.

Ad 3. Praca nad oceną zgłoszonych koncepcji kształcenia na projektowanych kierunkach studiów.

Przewodniczący poinformował o 7 wnioskach zawierających opisy koncepcji kształcenia dla nowych kierunków studiów, które zostały przekazane do URK. Jeden wniosek, dotyczący koncepcji kształcenia na nowo tworzonych studiach na Wydziale Lingwistyki Stosowanej, z uwagi na braki formalne, został odesłany do uzupełnienia/poprawy i zostanie przegłosowana w innym terminie. Następnie zaproponował recenzentów poszczególnych wniosków:

- 1) M.A. in African Studies – Kamil Lebnicki i Aneta Pieniądz (do potwierdzenia z uwagi na nieobecność).
- 2) Muzealnictwo i ochrona dziedzictwa kulturowego – A. Jasiewicz-Betkiewicz i A. Bielecki.
- 3) Studia Kanadyjskie, Canadian Studies (Master of Arts) – Ł. Książyk i E. Durska.
- 4) Filologia angielska językoznawstwo I st. – J. Urbanik i J. Wieczorek.
- 5) Filologia angielska językoznawstwo II st. – J. Urbanik i N. Greniewska.
- 6) Filologia angielska literatura i kultura I st. – J. Urbanik i M. Skorek.
- 7) Filologia angielska literatura i kultura II st. – J. Urbanik i D. Michalik.

Propozycje zostały przyjęte.

Przewodniczący poprosił o wnikliwe przeanalizowanie opisów koncepcji kształcenia dla proponowanych nowych kierunków studiów. Szczególna uwaga recenzentów powinna dotyczyć potencjalnego „zdublowania” z już istniejącymi kierunkami studiów.

Ad 4. Innowacje dydaktyczne w kształceniu zdalnym – doświadczenia z okresu pandemii COVID-19.

Przewodniczący URK otworzył dyskusję oznajmiając, że powracając do kształcenia stacjonarnego dobrze byłoby zachować pewne elementy kształcenia zdalnego. W związku z tym poprosił członków URK o opinię dotyczącą potrzeby opracowania rekomendacji dla KJD dotyczącego tego, które przedmioty, w jakim zakresie itp. mogłyby być prowadzone zdalnie, aby utrzymać wszystkie dobre, dotychczas wypracowane rozwiązania w tym zakresie. Poinformował również, że wstępne sugestie były już przekazywane (np. aby w przypadku dwóch takich samych wykładów w ciągu dnia jeden był prowadzony zdalnie; ewentualnie, aby w przypadku wykładów zdecydować się na formę zdalną).

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Można także przeanalizować, czy któryś z kierunków studiów szczególnie nadaje się do prowadzenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Należy oczywiście uwzględnić przepisy rozporządzenia MNiSW z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (tekst jednolity: Dz.U. z 2021 r. poz. 661). Jest to szczególnie istotne w przypadku studiów niestacjonarnych (zaocznych), co do których jest dość duże oczekiwanie ze strony niektórych jednostek, aby część (czy nawet większość zjazdów) prowadzona była zdalnie (np. przy dwóch zjazdach w roku stacjonarnie).

W toku dyskusji J. Urbanik zgłosiła pomysł na „awaryjne” zajęcia zdalne, w przypadku przedłużającej się nieobecności prowadzącego (np. przedłużającego się wyjazdu). W takich sytuacjach jednostka organizująca kształcenie mogłaby proponować zajęcia zdalne (również asynchroniczne) zorganizowane jako praca wokół zadań, najlepiej wykonywanych wspólnie przez grupy studentów.

Ł. Książyk zauważył konieczność:

- a) uregulowania kwestii rozliczania pensum realizowanego w ramach wykładów zdalnych asynchronicznych, które są już nagrane,
- 2) wypracowania i udostępnienia rekomendacji w czasie pozwalającym na ewentualne uwzględnienie ich przy planowaniu zajęć;
- 3) ustalenia, czy dyskusja nad rekomendacjami dotyczyć ma przyszłego roku akademickiego (co jest trudne do sensownego omówienia i zastosowania w tak krótkim czasie), czy ma być ogólną dyskusją (uwzględniając niepewność przyszłego roku akademickiego i potencjalne możliwości, w kontekście pandemii), ze świadomością, że niektóre rozwiązania będą możliwe do wprowadzenia w roku akademickim 2022/23.

Przewodniczący, w odniesieniu do głosów w dyskusji, poinformował, że URK powinna wypracować i przekazać rekomendacje przed nowym rokiem akademickim. Dlatego dobrze byłoby stworzyć zespół roboczy, który przygotowałby pierwszy projekt takich rekomendacji, które następnie byłyby dopracowane przez URK.

K. Turzyński zwrócił uwagę na:

- 1) konieczność wdrożenia niektórych zasad już od najbliższego roku akademickiego,
- 2) dookreślenie na Uniwersytecie Warszawskim przepisów wynikających z rozporządzenia MNiSW z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów – koniecznych do prowadzenia zajęć zdalnych (m.in. dostępu do infrastruktury umożliwiającej synchroniczną i asynchroniczną relację między studentami a wykładowcami, weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się poprzez bieżącą kontrolę postępów w nauce itp.). Niezbędnym jest sformułowanie wytycznych w taki sposób, żeby spełniały wszystkie wymagania wynikające z ww. rozporządzenia.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

W odpowiedzi Przewodniczący URK stwierdził że należy respektować przepisy wspomnianego rozporządzenia, ale jednocześnie wyjaśnił, że w przytoczonym przez K. Turzyńskiego zakresie (§ 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia), chodzi o dostęp do infrastruktury informatycznej i oprogramowania, które umożliwiają synchroniczną i asynchroniczną interakcję, co w przypadku UW wydaje się – po roku prowadzenia kształcenia na odległość – zostało spełnione. Zaproponował zatem, aby mający powstać zespół przeanalizował rozporządzenie MNiSW w sprawie studiów we współpracy z prawnikami w kontekście interpretacji przepisów oraz przygotowania odpowiednich wykładni prawnych.

M. Skorek poinformowała, że na Wydziale Zarządzania zostały przeprowadzone badania, w których studenci entuzjastycznie ocenili przygotowanie Uniwersytetu Warszawskiego do prowadzenia zajęć zdalnych. Jednocześnie studenci studiów stacjonarnych wskazywali, że liczą na więcej zajęć stacjonarnych – z możliwością prowadzenia niektórych zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Takie rozwiązanie umożliwiłoby ewentualne podjęcie przez nich pracy (przynajmniej jeden dzień w tygodniu np. po południu) Studenci studiów niestacjonarnych prosili natomiast o utrzymanie możliwości kształcenia zdalnego.

W przypadku pracy synchronicznej lub asynchronicznej na Wydziale Zarządzania wyrażono zgodę na nagrywanie wykładów, aby studenci mogli do nich wracać po zajęciach. Natomiast inne zajęcia nadal były prowadzone synchronicznie. Jeżeli pracownik miał w pensum dwukrotne prowadzenie wykładu, to prowadził go dwa razy, aby nie było wątpliwości co do rozliczania pensum.

Z uwagi na problem z dostępnością sal (zwłaszcza przy obowiązywaniu obostrzeń epidemicznych związanych z liczbą osób mogących przebywać w pomieszczeniu) na Wydziale Zarządzania dobrze byłoby w dalszym ciągu prowadzić niektóre zajęcia w formie zdalnej (np. ogólnouniwersyteckie, wykłady do wyboru, czy też seminaria). Także dyżury pracowników mogłyby odbywać się zdalnie.

M. Skorek wyraziła również obawy, co do dysproporcji w liczbie odbywanych zajęć stacjonarnych przez studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Obawy dotyczyły interpretacji § 13 rozporządzenie MNiSW w sprawie studiów i procentowego udziału punktów ECTS uzyskiwanych w ramach kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

A. Bareja-Starzyńska zapytała, czy w przypadku problemu z uczestnictwem cudzoziemców w zajęciach stacjonarnych możliwe byłoby połączenie trybu stacjonarnego ze zdalnym np. poprzez rodzaj „streamingu” i czy takie rozwiązanie spełniałoby założenia ustawowe.

Przewodniczący poinformował, że pomysł taki jest niemożliwy do zrealizowania w większości jednostek z uwagi na liczbę grup, zajęć, infrastrukturę i zbyt wysokie koszty. Jest jednak możliwy w mniejszych jednostkach, i na kierunkach studiów, na których studiuje mniejsza liczba studentów.

J. Urbanik dodała, że URK powinna podjąć się:

- 1) zinterpretowania sposobu rozliczania pensum dydaktycznego tak, aby można było wykorzystywać doświadczenia z kształcenia zdalnego,
- 2) sprawdzenia, w jaki sposób Polska Komisja Akredytacyjna może nas wesprzeć w działaniach w zakresie kształcenia zdalnego wychodzących naprzeciw oczekiwaniom dużej części studentów.

M. Markowska zauważyła, że nad podobnymi rekomendacjami pracował zespół pod kierownictwem prof. dr hab. A. Gizy-Poleszczuk. Warto może zatem skorzystać z wyników prac tego zespołu. Stwierdziła także, że Uniwersytet Warszawski nie powinien dopuszczać do sytuacji wykluczenia cyfrowego, tj. braku dostępu studentów do infrastruktury IT.

Przewodniczący przywołał wyniki przeprowadzonej na Uniwersytecie Warszawskim ankiety dotyczącej kwestii technicznych w kształceniu zdalnym. Wnioski z tej ankiety wskazują, że wykluczenie cyfrowe na UW praktycznie nie istnieje. Mówiąc jednak o dostępności infrastruktury, należałoby też mieć na uwadze darmowy transfer danych dla studentów kształcących się z domu. Poprosił M. Jasińskiego o skomentowanie wyników wspomnianej ankiety (zostaną one rozesłane członkom URK).

M. Jasiński zwrócił uwagę na kilka kwestii poruszanych przez ankietowanych:

- 1) problemy techniczne, zwłaszcza z połączeniem internetowym – niestabilność łącza (ze strony studenta lub nauczyciela), minimalne ze sprzętem;
- 2) wykłady – forma zajęć najbardziej „dopasowana” do trybu zdalnego;
- 3) preferencja wykładów w trybie asynchronicznym przez studentów studiów I stopnia (mniej studentów studiów II st.);
- 4) preferencja zajęć synchronicznych przez doktorantów;
- 5) preferencja zajęć zdalnych synchronicznych (w czasie rzeczywistym) w przypadku warsztatów.

W razie potrzeby ankieta zostanie omówiona przez zespół PEJK.

W toku dyskusji:

Ł. Książyk poinformował, że nauczanie zdalne otworzyło możliwości pozyskiwania pracowników z zagranicy. Na kierunku slawistyka planowane jest zatrudnienie wykładowcy z Uniwersytetu Karola w Pradze. Prowadziłby zajęcia dla małej grupy studentów. W celu właściwej realizacji tych zajęć przygotowana zostanie odpowiednia sala z komputerami.

K. Lebnicki zwrócił uwagę na:

- 1) kształcenie studentów niestacjonarnych – wydaje się, że możliwość wyboru formy dyżuru i zdalne konsultacje z pracownikami byłyby dobrym rozwiązaniem/ułatwieniem;
- 2) forma zdalna mogłaby poprawić dostęp do zajęć do wyboru. Może warto określić, jaka część oferty przedmiotów ogólnouniwersyteckich i lektoratów może być prowadzona z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość;
- 3) zajęcia w formie zdalnej rozwiązałyby też część problemów logistycznych np. z dojazdami (również pomiędzy kampusami) lub niedoborem przestrzeni dydaktycznej, ułatwiłaby wybór/skorzystanie z najlepszej oferty zajęć;
- 4) konieczność zachowania narzędzi uzupełniających zarówno kursy online, jak i stacjonarne (np. Google Classroom, Platforma Kampus UW), które w pewien sposób porządkują i strukturyzują kursy, może w przyszłości również modernizacja USOS pod kątem dodania możliwości kontaktowych itp.

Przewodniczący URK, zauważył, że realizacja postulatu dotycząca USOS jest nieco bardziej skomplikowana w realizacji, gdyż jego modernizacja nie zależy od URK.

K. Turzyński odniósł się do problemu rozliczania pensum w kontekście nagrań zajęć. Zdaniem dyskutanta powinno się zapewnić jak najwyższą jakość kształcenia przy prowadzeniu zajęć z wykorzystaniem technik nauczania na odległość.

Przewodniczący poinformował, że prześle krótką notatkę z dyskusji oraz zaproponował, aby powołany zespół opracował w terminie miesiąca wstępne rekomendacje i zamieścił na dysku do dalszego przeanalizowania i ewentualnego uzupełnienia. Przekazanie rekomendacji poszczególnym jednostkom planowane jest w sierpniu br.

Skład powołanego zespołu:

M. Jasiński (+zespół PEJK), K. Turzyński – przewodniczący zespołu, M. Sas, D. Michalik, K. Lebnicki, A. Jasiewicz-Betkiewicz, Ł. Książyk, M. Markowska, M. Skorek.

Ad 5. Ankiety oceny zajęć dydaktycznych – problematyka skali ocen.

Przewodniczący poinformował, że problematyka skali ocen nie będzie przedmiotem dyskusji na obecnym posiedzeniu. Zagadnienie zostało wprowadzone do planu obrad w celu przekazania informacji po ostatnim spotkaniu z KJD, na którym dyskutowano kwestię ankiet i stosowanej skali ocen. Opinie były bardzo podzielone. Podział opinii na ten temat w URK jest odzwierciedleniem podziałów w skali całego Uniwersytetu Warszawskiego. Połowa kierowników jednostek dydaktycznych jest przywiązana do skali „1–5”, druga połowa do skali „-2 – +2”.

Przewodniczący URK poinformował, że na spotkaniu z KJD zaproponował, aby wstrzymać się z jakąkolwiek ingerencją w obecne ankiety i sprawdzić czy przyjęta skala „-2 – +2”, z opisanym „0” „przyjmie się” w jednostkach dydaktycznych stosujących dotychczas odmienną skalę ocen. Zaproponowane rozwiązanie zostało przyjęte przez KJD.

Przewodniczący poprosił zatem członków URK, aby przez minimum najbliższy rok stosować obecną w ankietach skalę ocen i sprawdzić, jakie będą efekty. Jeżeli okaże się, że przyjęta skala ocen jest problematyczna zaproponowane zostanie inne rozwiązanie.

W uzupełnieniu informacji przekazanej przez Przewodniczącego, M. Jasiński wyjaśnił, że pomysł dodania etykietek przy poszczególnych wartościach wpłynął na ich lepsze zrozumienie. Po wprowadzeniu zmian spodziewany jest spadek ocen w stosunku do poprzednich wyników, z powodu bardziej jawnego usymetrycznienia skali. Osoby, które miały większą obawę do tej pory zaznaczyć „0”, teraz – przy wyraźnym wskazaniu, że jest to ocena neutralna – będą bardziej skłonne jej używać. Należy się spodziewać, że nastąpi pewne przesunięcie, co jest, wbrew pozorom, zaletą tego rozwiązania. Zaprzeszanie corocznej modyfikacji kwestionariusza umożliwi porównywanie ocen rok do roku.

K. Turzyński zwrócił uwagę, że w przypadku wcześniejszego stosowania skali „1–5”, rozkłady odpowiedzi, udzielane przez studentów, były wyraźnie szersze niż z obecną skalą „-2 – +2”, co jest niepokojące, gdyż aby coś mierzyć lub porównywać, trzeba mieć wyniki z sensownym rozkładem.

E. Durska z kolei, podsunęła pomysł, że jeżeli będzie problem z wykorzystaniem skali numerycznej, to można z niej zrezygnować i dać same etykiety z opisem.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

W odniesieniu do zgłoszonych uwag M. Jasiński wyjaśnił, że należy się spodziewać bardziej „rozrzuconego” rozkładu, większego zróżnicowania. Jawne wskazanie co oznacza „0” nie będzie wzbudzało wątpliwości i skala się rozszerzy.

Liczby ujemne mają interpretację negatywną i wydaje się, że opisanie ich etykietkami, wzmocni utożsamianie negatywów z liczbami ujemnymi i pozytywów z liczbami dodatnimi. Zdaniem M. Jasińskiego liczba jest ważna, aby pokazać, jak bardzo dane zjawisko jest pozytywne czy negatywne. Nie należy zastępować liczb etykietami. A. Jasiewicz-Betkiewicz dodała, że należy dać „popracować” nowej skali. Złym rozwiązaniem jest – z punktu widzenia metodologii badań – zmiana skali rok do roku. Takie działanie uniemożliwia przeprowadzenie analizy trendów.

J. Godlewska-Szyrkowa zauważyła, że warto byłoby przygotować (dla KJD i kierowników jednostek organizacyjnych) informację o najważniejszych kwestiach związanych z interpretowaniem wyników ankiet (szczególnie w kontekście trendu).

K. Turzyński dodał, że informacje należy rozpropagować jak najszerzej. Ważne jest, aby każdy członek społeczności uniwersyteckiej był w stanie zrozumieć, co „mówią” te ankiety, a w szczególności zmiany rok do roku wywołane zmianą metodologii.

Przewodniczący poparł pomysł przesłania informacji do szerokiego grona odbiorców i zadeklarował wsparcie dla M. Jasińskiego w przygotowaniu takiej informacji.

Ad 6. Mikrokwalfikacje.

Przewodniczący URK poprosił J. Urbanik o przedstawienie zagadnienia i wskazanie, jaka jest rola URK w zakresie mikrokwalfikacji.

J. Urbanik omówiła przygotowaną prezentację oraz przeprowadziła analizę microcredentials (mc) w kontekście obecnego stanu prawnego na Uniwersytecie Warszawskim (wszystkie materiały zostaną udostępnione na wspólnym dysku URK).

Zwróciła uwagę m.in. na:

- rosnące zainteresowanie i rosnącą liczbę mc,
- sytuację mc w kraju i na świecie,
- pojęcie mc (brak wspólnej definicji), atrybuty mc,
- toczące się rozmowy nad przyszłością mc w szkolnictwie wyższym (zjawisko nie jest jeszcze dokładnie przeanalizowane i zdefiniowane w polskim szkolnictwie, toczą się rozmowy nt. celów, odbiorców, zasobów etc. oraz regulacji tego typu kształcenia),
- trwające prace nad regulacjami i potrzebę sformułowania europejskiego podejścia do mc (2021 – zalecenia Rady Europejskiej, 2022 – przyjęcie Europejskiej Ramy Mikrokwalfikacji na konferencji ministrów EOSzW),

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

- różne perspektywy podmiotów: odpowiedzialnych za politykę edukacyjną, szkolnictwa wyższego, uczących się, pracowników, pracodawców,
- planowaną nowelizację ustawy o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

Odnosząc się do zagadnienia mc w kontekście działań podejmowanych na Uniwersytecie Warszawskim, poinformowała, że nasza uczelnia wydaje setki świadectw, dyplomów, certyfikatów, które docelowo można by było potraktować jako mc. W tej chwili nie spełniają one jednak wymagań dotyczących atrybutów określonych przez Komisję Europejską odnośnie do efektów uczenia się, punktów ECTS, rynkowej nazwy, poświadczenia etc. Wydaje się więc, że rolą URK w kwestii mc jest rozpoznanie stanu zasobów na UW i opracowanie rekomendacji umożliwiających wyjście naprzeciw regulacjom przedstawionym przez Ministerstwo Edukacji i Nauki. Wydaje się też pewnym, że UW będzie musiało umożliwić studentom „krótkoterminowym” zdobywanie kwalifikacji, które pozwolą im wyróżnić się na rynku pracy i jednocześnie wypromują UW jako uczelnię posiadającą wypracowane standardy jakości.

Wyraziła również obawę, że jak tylko zostaną otwarte możliwości tworzenia kursów kończących się możliwością uzyskania mc i wydawania poświadczeń, to niektóre uczelnie będą je otwierać wyłącznie w celach komercyjnych. Wówczas systemy zapewnienia jakości stosowane w tych uczelniach powinny wyeliminować takie praktyki.

W dyskusji:

J. Godlewska-Szyrkowa stwierdziła, że mc są niezwykle ważne dla rozwoju UW, wpisują się w wyzwania stojące przed Uniwersytetem i w dyskusję, jaka ma być uczelnia w przyszłości – funkcjonując w społeczeństwie cyfrowym. Zwróciła uwagę na kilka elementów:

- 1) dyskusja o mc zaczęła się również w ramach działań sojuszu 4EU+,
- 2) mc będą też przedmiotem dalszego zainteresowania i działań z punktu widzenia Pełnomocnika Rektora ds. jakości kształcenia,
- 3) trudności w działaniach z uwagi na brak jasnych reguł na poziomie prawa krajowego,
- 4) możliwości, na jakie pozwala ustawa – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w kontekście potwierdzania efektów uczenia się zdobytych poza uczelnią. Obecnie takie działania są możliwe wyłącznie w procedurze rekrutacji na studia, co bardzo utrudnia oraz uszczywnia możliwe działania.

N. Greniewska wyraziła opinię, że – z punktu widzenia doktoranckiego – potwierdzanie mc w przypadku szkół letnich czy innych zajęć, które obecnie można realizować, z pewnością zainteresowałyby doktorantki i doktorantów. Zadeklarowała również chęć przystąpienia do współpracy w działaniach na rzecz mc.

UNIwersYTET WARSAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

M. Jaworska-Oknińska jako przedstawicielka Uniwersytetu Warszawskiego w projekcie 4EU+ oznajmiła, że w Sojuszu w najbliższym czasie również będą realizowane działania w zakresie wypracowania procedur dotyczących mc. Dotychczas rozpoczęte prace miały charakter oddolny, poproszono w drugim naborze wniosków o dofinansowanie projektów edukacyjnych, aby wnioski wpisywały się w europejskie trendy edukacji i uwzględniały mc (co zostało spełnione). Natomiast brak jest jeszcze wspólnie wypracowanych ram, sformalizowania kwestii dotyczących m.in. punktów ECTS i poświadczania kwalifikacji pomiędzy sześcioma uniwersytetami w Sojuszu. Część z nich jest bardziej elastyczna, a część bardziej rygorystyczna. Może się okazać, że znajdzie potrzeba, aby w ramach Uniwersytetu Warszawskiego wypracować (już w przyszłym roku akademickim) jakieś rozwiązania zadowalające nauczycieli akademickich realizujących projekty edukacyjne na Uniwersytecie (np. pewną formę certyfikowania czy mikro-dyplomowania). W drugim naborze jest już pomysł na mikro-dyplomy z *historii sztuki* oraz *studiów nad pamięcią*.

Sojusz stara się odpowiadać na zapotrzebowania Komisji Europejskiej, ale ze uwagi na brak jasnych wytycznych oraz definicji nie do końca wiadomo, jakie rozwiązanie przyjąć (szczegółowe, czy bardziej ogólne). Może to być moduł lub ścieżka edukacyjna wyodrębniona na kierunku studiów, może to być moduł skierowany do osób spoza uczelni w ramach LLL (life for learning) lub moduł skierowany do pracowników uczelni. Możliwości jest bardzo dużo i wydaje się, że w ramach 4EU+ sens może mieć właśnie wyodrębnianie ścieżek lub modułów edukacyjnych i tematycznych.

Z uwagi, że projekt 4EU+ kończy się w październiku 2022 r. rozwiązania mogą zostać wdrożone już w przyszłym roku akademickim. W projektach będą również brali udział doktoranci.

W odniesieniu do wypowiedzi M. Jaworskiej-Oknińskiej J. Urbanik oznajmiła, że sposób działania przyjęty przez Uniwersytet Warszawski w projekcie 4EU+ wydaje się dobrą metodą umożliwiającą sprostanie stawianym wyzwaniom. Pomocny w tej kwestii będzie przewodnik „European approach to micro-credentials”. Ważne jest jednak, aby kursy lub programy studiów były tworzone w odniesieniu do udowodnionych potrzeb docelowej grupy odbiorców (np. studentów, doktorantów, osób z zewnątrz, czy innych) i realizowane krok po kroku zgodnie ze standardem europejskim.

M. Markowska zauważyła, że już rok temu były prowadzone rozmowy z J. Pawłowską, odpowiedzialną za program 4EU+ i z Uniwersytetem Karola w Pradze, aby wydzielić z jednej ścieżki biologicznej „podkierunek” anglojęzyczny „eco-evo” (ewolucji ekologicznej), co mogłoby się dobrze odnosić do mc. Warto do tego wrócić.

J. Urbanik w odpowiedzi na pytania K. Turzyńskiego poinformowała, że:

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

- legalność działania zapewnia ustawa – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, gdyż pozwala uczelniom prowadzić kursy i szkolenia. Uczelnia może niezależnie i autonomicznie kształtować swoją ofertę dydaktyczną;
- misja publiczna będzie spełniona w przypadku zaoferowania przez uczelnię bezpłatnych mc dla studentów i doktorantów z Uniwersytetu Warszawskiego,
- w celu rozwiązania trudności związanych z włączaniem programów kwalifikujących się jako mc do formalnych programów studiów i honorowania certyfikatów mc, warto zwrócić się do A. Kraśniewskiego, Sekretarza Generalnego KRASP, który jest mocno zaangażowany w sojusz Politechniki Warszawskiej z 6 innymi uczelniami europejskimi. Politechnika Warszawska opracowała i realizuje już jeden taki kurs i może osoby zaangażowane w to przedsięwzięcie zechcą podzielić się doświadczeniami dotyczącymi jego uruchomienia.

Na zakończenie dyskusji Przewodniczący URK poprosił:

- osoby zaangażowane w problematykę microcredentials o bieżącą wymianę informacji,
- J. Urbanik o przekazywanie nowych informacji do URK,
- wszystkich członków URK o wnikliwe przeanalizowanie prezentacji (materiałów) od J. Urbanik i ewentualne zgłoszenie potrzeby przedyskutowania dalszych kwestii.

Ad 7. Projekt regulaminu URK.

Przewodniczący URK poinformował, że K. Turzyński przygotował wstępną propozycję regulaminu. Zostanie ona poddana pod dyskusję. Wskazał również możliwy sposób przyjmowania regulaminu przez URK. Poinformował o uzyskanej interpretacji prawnej (po konsultacjach m.in. z A. Jakubowskim), wskazującej, że Regulamin URK nadaje Rektor. Opinia zostanie rozesłana do członków URK w celu przeanalizowania i w razie aprobaty dla tego rozwiązania, Przewodniczący zwróci się do Rektora w tej sprawie. Poprosił następnie K. Turzyńskiego o zreferowanie przygotowanego projektu regulaminu.

K. Turzyński przedstawił główne założenia dokumentu:

1) podkreślił że współpraca i dyskusje w obecnym składzie URK układają się bardzo dobrze, ale nie można wykluczyć sytuacji, w której jakaś sprawa poróżni poszczególnych członków i wtedy istotne będą konkretne reguły postępowania prowadzące do podjęcia konkretnej uchwały. Przyjął zatem założenie przygotowania regulaminu definiującego określone procedury w taki sposób, aby rozstrzygać wynikiem kwestie sporne. Jednocześnie nie przewiduje odwoływania się do niego w „normalnym” trybie procedowania;

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

2) treść regulaminu została oparta o dwudziestoletnią, pozytywną praktykę stosowania regulaminu Wydziału Fizyki;

3) zapisy zostały skonstruowane tak, aby maksymalnie usprawnić przebieg dyskusji, pozwalając na prezentowanie różnych stanowisk;

4) w bardzo wielu sytuacjach ogromną siłą sprawczą ma troje członków URK, gdyż jeśli jakiś pogląd jest współdzielony przez 3 członków URK, to jest on na tyle poważny i reprezentatywny, że powinien być wysłuchany;

5) w przypadku zwoływania posiedzeń, zaproponowane zostało określenie ich częstotliwości i terminu udostępniania materiałów.

Zwrócił też uwagę na propozycję zmiany w stosunku do przepisów uchwały nr 1 URK z dnia 27 stycznia 2020 r. w sprawie trybu podejmowania uchwał przez Uniwersytecką Radę ds. Kształcenia dotyczących głosowania obiegowego, wskazując dwa tryby:

– w przypadku głosowania w trybie korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk zaproponował przeniesienie rozwiązań obowiązujących dla Rady Ministrów, tzn. jeżeli ktoś ma wątpliwości co do projektu uchwały procedowanego w tym trybie, to może zgłosić wątpliwości, które jeżeli nie zostaną wyjaśnione i wycofane, uniemożliwiają przyjęcie uchwały w tym trybie. Takie rozwiązanie wymusza dyskusję a – zdaniem autora projektu – każdej uchwale powinna towarzyszyć rzetelna dyskusja,

– jeżeli nie ma możliwości przyjęcia uchwały podczas posiedzenia (np. z uwagi na rozbieżne opinie), to wówczas można ją odłożyć do głosowania obiegowego, ale ponieważ taka uchwała została już (w sposób wyczerpujący) przedyskutowana, to można przystąpić do głosowania nad jej przyjęciem większością głosów URK.

Wprowadzone zostało również pojęcie Komisji URK, której cel, czas, zakres działania i liczbę członków ustalać będzie URK.

Przewodniczący zwrócił uwagę, że należałoby się zastanowić nad wyborem formy regulaminu:

1) kazuistyczną – doregulowaną. Jest to forma zaproponowana przez K. Turzyńskiego mająca tę wadę, że często są sytuacje, których nie możemy przewidzieć, mimo posiadania bardzo szczegółowych regulacji (im bardziej szczegółowo regulujemy, tym więcej rzeczy umyka),

2) bardziej ogólna – zawierająca raczej przepisy przewodnie, w której dużo kwestii jest pozostawionych praktyce. Procedowanie danego organu nie musi być konieczne szczegółowo opisane i regulowane. Posługując się klauzulami generalnymi (pojęciami otwartymi), zdecydowanie łatwiej zbliżyć się do optymalnych regulacji, co pokazuje, że nie wszystko zawsze należy szczegółowo doregulowywać. Wadą klauzul generalnych jest „oceniałość”, czyli ocenia je osoba prowadząca dane postępowanie, w tym przypadku Przewodniczący URK.

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

Ponadto wskazał jako warte przemyślenia kwestie:

1) ustalenia trybu zwoływania posiedzeń:

- a) „sztynny” terminarz wzorem Senatu, tj. posiedzenia raz w miesiącu, minimum 10 w roku (przy czym należy mieć na uwadze możliwość dodania dodatkowego lub anulowania jakiegoś spotkania w przypadkach nadzwyczajnych),
- b) termin ustalany każdorazowo w razie konieczności rozstrzygnięć w zakresie odpowiedniej liczby problemów czy tematów.

2) regulacji dotyczącej porządku w kwestii kolejności udzielania głosów.

M. Markowska opowiedziała się za stałym harmonogramem posiedzeń ułatwiającym organizację pracy. Regularne spotkania (np. raz w miesiącu) pozwoliłyby też na dyskusję o innych zagadnieniach, nieujętych w programie posiedzenia. W przypadku braku spraw do omówienia, spotkanie można odwołać. Odnośnie do porządku zabierania głosu jest to kwestia właściwego zachowania przewodniczącego, który widzi, jaka jest kolejność zgłaszania, szczególnie przy wykorzystaniu elektronicznych narzędzi.

A. Jasiewicz-Betkiewicz wyraziła obawy co do ryzyka przeregulowania – im więcej szczegółów uregulowanych, tym więcej trzeba będzie doregulowywać (dodawać), a pewna elastyczność pracy jest pożądana. Opowiedziała się za harmonogramem spotkań, ale niekoniecznie „sztynnym” terminarzem comiesięcznym (w przypadku nagłych spraw – organizacja dodatkowych posiedzeń) oraz zdalną formą spotkań.

Przewodniczący URK, w odniesieniu do postulatu spotkań w formie zdalnej, poinformował, że można ją stosować, jeżeli taka będzie wola członków URK. Jednakże, jego zdaniem, dobrze byłoby raz na jakiś czas spotkać się stacjonarnie.

K. Turzyński stwierdził, że obowiązkiem URK jako ciała kolegialnego jest bieżące dyskusowanie i komentowanie polityki Uniwersytetu. URK jest ciałem doradczym i rekomendacyjnym, stanowi zaplecze intelektualne i eksperckie dla władz rektorskich. Ustalenie częstotliwości spotkań zwiększy możliwość refleksji nad bieżącą sytuacją UW, a czasu i sformalizowanej rozmowy wymagają również strategiczne działania dotyczące przyszłości Uniwersytetu.

Przewodniczący URK oznajmił, że nie jest zwolennikiem długich dyskusji, ważna jest sprawność procedowania. Pewne koncepcje wymagają głębszej analizy, ale nie musi mieć ona charakteru grupowego. Grupowo można pracować nad wnioskami, które się wcześniej przygotowało. Są różne modele i różne doświadczenia, które się zgromadziło, co oczywiście nie przesądza o wyższości któregoś z rozwiązań. Trzeba

dopuszczyć odmiennosć poglądów. Można współpracować na wielu polach i na różne sposoby.

N. Greniewska poparła opcję ustalenia harmonogramu posiedzeń na cały rok, stwierdzając, że zwiększy to efektywność i sprawność oraz pozwoli lepiej zarządzać czasem.

J. Godlewska-Szyrkowa z kolei, opowiedziała się za mniej szczegółową regulacją działań z uwzględnieniem potrzeby ustalenia harmonogramu spotkań. Bez przeregulowań. Istotne jest, aby nie tworzyć regulaminów, których nikt nie czyta, których nikt nie pamięta i które nie wpływają na poprawę jakości kształcenia.

M. Markowska zasugerowała, że ustalenie harmonogramu spotkań częstszego niż raz na 2 miesiące zminimalizowałoby też liczbę „nagłych” sytuacji, wymagających podjęcia natychmiastowych działań.

Z uwagi na dotychczas dość wąski zakres dyskusji, Przewodniczący zasugerował dokładniejsze przedyskutowania projektu regulaminu i zaproponowanych rozwiązań. Przedstawiony przez K. Turzyńskiego projekt regulaminu jest tylko punktem wyjścia do dyskusji mającej na celu wypracowania najlepszych rozwiązań. Wnioski z dyskusji i ewentualne zmiany zaproponowanych przepisów mogłyby być zaprezentowane na kolejnych posiedzeniach URK. Dlatego jeszcze raz poprosił o analizę przygotowanego materiału i umieszczenie – w terminie dwóch tygodni – uwag na dokumencie znajdującym się na wspólnym dysku.

W odniesieniu do uwagi Ł. Książka dotyczącej pilnej potrzeby ustalenia terminarza spotkań URK na kolejny rok akademicki, zaproponował wstępnie piątek (godz. 11:30) jako dzień spotkań i poinformował, że propozycja szczegółowego terminarza zostanie przygotowana przez M. Sasa i po konsultacji z Przewodniczącym udostępniona członkom URK (niezależnie od toczących się prac nad Regulaminem URK).

Ad 8. Wolne wnioski.

W części odnoszącej się do zgłaszania wolnych wniosków Przewodniczący wyjaśnił zgłoszoną przez K. Turzyńskiego sprawę dotyczącą sposobu przekazywania przez pracowników administracji ogólnouniwersyteckiej pism okólnych do KJD.

Przewodniczący URK poinformował, że być może będzie potrzeba zwołania posiedzenia URK jeszcze przed wakacjami lub przeprowadzenie głosowania

UNIwersYTET WARszAWSKI

Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia

obiegowego dotyczącego programów studiów opiniowanych obecnie przez członków Komisji Senackiej ds. Studentów, Doktorantów i Jakości Kształcenia.

W odniesieniu do tej zapowiedzi A. Bareja-Starzyńska poinformowała, że Komisja proceduje obecnie wniosek z Wydziału Psychologii. Przyjęta została część programu studiów dotycząca specjalizacji nauczycielskiej. Pozostałe zagadnienia zostały odesłane do dalszego, bardziej szczegółowego dopracowania.

W odpowiedzi na pytanie M. Markowskiej dotyczące terminu posiedzenia Komisji Nagrody Dydaktycznej Rektora UW Przewodniczący poinformował, że zostanie ono zwołane w lipcu br.

Zakończenie posiedzenia nastąpiło o godz. 19:00.